

indtil 11 Alen), naar der for alle de faaledes til Hjørneeiendommen hørende Bygninger have $\frac{1}{4}$ ubebygget Areal.

3. Der føies til Lovens Bestemmelser om Bygningernes Højde, (navnlige §§ 22, 23 og 27) følgende Tillæg:

I Gader paa ikke under 25 Alens Brede og imod aabne Pladser kan Bygningskommissionen paa de Vilkaar, som den maatte fastsætte, tillade, at de i Bygningsloven angivne Maximumshøjder forsøges med indtil 2 Alen for Bygninger, som kun indeholde enten fem Etager foruden Kjelder (til Brændsel, Viktualier, Bastekjelder osv.), eller fire Etager over Beboelseskjelder, og som ikke have Beboelse i Loftsetagen, naar dette Tillæg anvendes til en Forsøgelse af Beboelsesetagerens indre Højde.

Forinden Forslagets Indsendelse indhentede Magistraten en Erklæring over samme fra Kjøbenhavns Bygningskommission, som har udtalt, at den troede i det væsentlige at maatte slutte sig til den af Borgerepresentationen foreslaaede Ufsættelse af Lovens § 54 med de heri foreslaaede Afvigelser fra det nu Gjældende.

Med Hensyn til den Indrømmelse, som er gjort under Forslagets Post 3 i 3die Stykke, troede Kommissionen dog at burde bemærke, at den let kunde misbruges, idet den Byggende, ved at opføre en meget smal og lav, ikke til Beboelse indrettet Bygning, herefter kunde erholde Ret til at indskrænke Lværmaalet for det ubebyggede Areal udfor Beboelsesbygningen under det, som i Post 1 er bestemt for denne, f. Ex. ved en saadan kun 1 Alen dyb og 4 Alen høi Bygning til $\frac{24+4}{8} + 3 = 6\frac{1}{2}$ Alen, medens der efter

Post 1 for Beboelsesbygningen forlanges $\frac{24}{4} + 3 = 9$ Alen. Et saadant Misbrug kunde hindres ved til Slutningen af Post 3 efter „samlede Højde“ at føie: „dog ikke under det Lværmaal, som Anvendelsen af Post 1 alene giver“.

I Slutningen af 4de Stykke foreslog Kommissionen dernæst at forandre: „erholde væsentligt bedre Lys“ til: „erholde tilstrækkeligt eller i ethvert Fald væsentligt bedre Lys“.

I Anledning af den i 5te Stykke foreslaaede Indrømmelse med Hensyn til Overbygningen af den nederste Del af det ellers forlangte ubebyggede Areal bemærkede fremdeles Kommissionen, at Skjønnt Anvendelsen af denne Indrømmelse neppe vilde faa synderlig praktisk Betydning, men derimod paaalægge Kommissionen et meget vanskeligt Over og silkest jøvlig foranledige Klager over dens paa bedste Skjøn stillede Afgjørelse, troede den dog ikke at burde udtale sig herimod i Betragtning af de Betingelser, som knyttedes til denne Indrømmelse, og de Betingelser, som stilledes navnlig til Formindskelse

af Brandsfare. For imidlertid at gjøre det tydeligt, at det i Gaardsrummet Overbyggede skal brandsnit adskilles fra de andre Dele af Bygningen og for at tydeliggjøre flere af Bestemmelserne, foreslog Kommissionen, at der i Stedet for: „maa hele Stueetagen overhvalves . . .“, sættes: „naar det overbyggede Gaardsrum og de Rum, som slaa i direkte Forbindelse med dette paa brandsikker Maae adskilles fra de øvrige Dele af Bygningerne paa samme Grund samt fra Pladsen over Gaardsrummets Hvalvinger“, og endelig, at der i Stedet for: „naar der fra den indtil 7 Alens Højde bebyggede Plads . . . direkte Udgang til den Trappe, som fører til Gaden“ sættes: „naar der fra Gaardspladsen ovenpaa Hvalvingerne er Udgang til Gaden ad en til Højde med Gaardspladsen brandsfri Trappe, som ikke staar i direkte Forbindelse med Rummene under Gaardens Hvalvinger, og endelig, naar der fra enhver Beboelsesleilighed i Eiendommen er direkte Udgang til 2 Trapper og man ad den ene af disse kan komme til Gaden uden at passere over Gaardspladsens Hvalvinger“.

Kommissionen henlede derhos Opmærksomheden paa; at der i Slutningsstykket af denne Paragraf feilagtig findes „Punkt 1“ i Stedet for „Punkt 2“.

Forsaaendst endelig Forslaget indeholdt Tillæg til §§ 22, 23, 27 og 64, yttrede Kommissionen, at den havde anset det for bedst, om man ved det Lovforslag, som ønskes forelagt den nu samlede Rigsdag, havde begrændset sig til Vædringer i § 54, men at den i Øvrigt Intet havde at tilføie til Tillæget til § 64 og med Hensyn til det andet Tillæg kun skulde foreslaa, at man i Stedet for at bestemme Beboelsesetagerens Antal, alt efter den Brug, der gjøres af Kjelderens, fastsatte, at naar Kjelderens Loft ligger i det høieste 1 Alen over Fortoget, kan der gives Bygningen 5 Etager, ellers kun 4 Etager. Tillæget foresloges derfor affattet saaledes: „I Gader paa ikke under 25 Alen . . . 2 Alen for Bygninger, som ikke have Beboelse i Loftsetagen, og som, naar Kjelderens Loft ligger i det høieste 1 Alen over Fortoget, indeholde indtil 5 Etager, eller, hvis Kjelderloftet ligger høiere, indtil 4 Etager, naar dette Tillæg anvendes til en Forsøgelse af Beboelsesetagerens indre Højde“.

Til disse Bygningskommissionens Udtalelser, Vædringer og Tilføininger har den samlede Magistrat sluttet sig.

Ved Bearbejdelsen af de saaledes foreliggende Forslag er Ministeriet ligesom ved den i 1871 foretagne Revision af Bygningsloven gaet ud fra, at den Afveielse af de økonomiske mod de sanitære Interesser, som denne vigtige Lovforandring forudsætter, i det Mindste hvad de økonomiske Interesser angaar har været i saa kompetente Hænder, at der for saa vidt ikke er noget